

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16Co/19/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118201640
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Majerský
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1118201640.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Majerského a sudkýň JUDr. Ivany Štíftovej a Mgr. Daniely Drnákovéj, v spore žalobkyne: Z. J. J., Q. XX.X.XXXX, Q. G. E. S. Y. XXXX/XX, U., proti žalovanému: Y. S. - T. S., Q.Á. G. E. S. Y. XXXX/XX, U., Z.: XX XXX XXX, zastúpeného advokátom Mgr. Ivanom Vojtašovičom, Pribinova 4, Bratislava, o neplatnosť uznesení, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 22C/6/2018, zo dňa 15.6.2021, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania p o t v r d z u j e .

II. Žalovanému p r i z n á v a proti žalobkyni plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol (výrok I.), zamietol aj návrh žalobkyne na prerušenie konania (výrok II.) a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100 % (výrok III.). V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 24.1.2018 domáhala určenia neplatnosti uznesení číslo X G. Č. X zo dňa 14.12.2017 M. T. Y.Č. T. U. G. Q. R. - Y. S.. Žalobu odôvodnila na tom skutkom základe, že je vlastníčkou bytu číslo XX na Q. G. E. S. Y. XX T. U. a členkou žalovaného. Uviedla, že dňa 10.12.2017 bola vyvesená na nástenke domu pozvánka na zhromaždenie vlastníkov na deň 14.12.2017, ktorá jej bola vhodaná do schránky dňa 11.12.2017. V súvislosti s uvedeným mala za to, že predmetné zhromaždenie bolo zvolané po lehote stanovenej zákonom. Poukázala na to, že predmetom zhromaždenia vlastníkov malo byť odsúhlasenie zrušenia žalovaného a jeho vstup do likvidácie, odsúhlasenie likvidátora a aj zmluvy o výkone správy, avšak zo zápisnice zo zhromaždenia vlastníkov, ktorá jej bola doručená dňa 5.1.2018 a na nástenke domu zverejnená dňa 27.12.2017, zistila, že bola odsúhlasená aj zmluva o výkone správy so spoločnosťou Z. Y..N..K.. U., a to napriek tomu, že na zhromaždení vlastníkov nebolo predložené aktuálne znenie návrhu tejto zmluvy, preto dôvodila, že žalovaný konal v rozpore s § 14 ods. 7 a ods. 9 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Vzhľadom na uvedené žiadala o určenie neplatnosti uznesenia číslo X, v zmysle ktorého vlastníci bytov schválili zrušenie a vstup žalovaného do likvidácie ku dňu 1.1.2018, ako aj uznesenia číslo X, ktorým vlastníci bytov schválili zmluvu o výkone správy so spoločnosťou Z. Y..N..K., Z.: XX XXX XXX, F. XX, U..

2. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 C. s. p.), súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa dňa 11.10.2018 doručila súdu návrh na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 4C/54/2016, v ktorom sa mala riešiť otázka, či ustanovenie členov rady a predsedu žalovaného dňa 11.4.2018 bolo v súlade so zákonom č. 182/1993 Z. z. Mala za to, že od posúdenia otázky legitímácie orgánov spoločenstva

vlastníkov závisí následne aj rozhodnutie v prejednávanej veci, v ktorej sa posudzuje zákonnosť, resp. existencia uznesení zhromaždenia vlastníkov. Dňa 30.1.2020 doručila súdu ďalší návrh na prerušenie konania, a to do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 12C/7/2020, v ktorom sa podľa žalobkyne rieši legitímácia právneho zástupcu žalovaného a jeho oprávnenie konať v mene žalovaného, t. j. platnosť zmluvy o právnej pomoci medzi žalovaným a jeho právnym zástupcom, ktorá sa podľa nej prieči dobrým mravom. Nakoniec dňa 19.5.2021 doručila súdu návrh na prerušenie konania, a to do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 10C/24/2021, pričom predmetom uvedeného konania malo byť určenie neplatnosti zmluvy o poskytovaní právnych služieb a ďalších úkonov medzi žalovaným a jeho právnym zástupcom.

3. Vo vzťahu k skutkovému stavu zistil, že žalobkyňa je podľa výpisu z listu vlastníctva číslo XXXX pre K. U. Z., obec U. - mestská časť Y. J., katastrálne územie - Y. J. (zo dňa 15.12.2017), vlastníčkou bytu č. XX, na X. R., vo vchode S.. Y. XX. V zmysle pozvánky na schôdzu (zhromaždenie) vlastníkov bytov a nebytových priestorov sa dňa 14.12. o 18:00 hod. mala konať schôdza vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu na Q. G.. E.. S.. Y. XX T. U.. Programom schôdze malo byť okrem iného odsúhlasenie zrušenia Y. S. a jeho vstupu do likvidácie k 1.1.2018, odsúhlasenie likvidátora Y. S. - R. J. F., určenie spôsobu konania a odmeňovania likvidátora, odsúhlasenie zmluvy o výkone správy so spoločnosťou Z. Y..N..K.. Prílohou predmetnej pozvánky mal byť návrh zmluvy o výkone správy so spoločnosťou Z. Y..N..K., Z.: XX XXX XXX, F. XX, U..

4. V zmysle zápisnice zo schôdze (zhromaždenia) vlastníkov bytov a nebytových priestorov Y. S. zo dňa 14.12.2017 o 18:00 hod., sa schôdze zúčastnila žalobkyňa prostredníctvom splnomocnenej osoby - Z.. Z. J.. Na schôdzi bolo prijaté uznesenie číslo X, v zmysle ktorého vlastníci bytov podľa § 7a ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. schválili zrušenie a vstup Y. S. do likvidácie ku dňu 1.1.2018. Za predmetné uznesenie hlasovalo 10 vlastníkov bytov, jeden vlastník sa zdržal hlasovania a žalobkyňa zastúpená svojím zástupcom hlasovala proti prijatiu predmetného uznesenia. Zhromaždenie na schôdzi prijalo aj uznesenie číslo X, ktorým vlastníci bytov schválili zmluvu o výkone správy so spoločnosťou Z. Y..N..K.. v zmysle § 8a ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. Podľa zápisnice zástupcovia spoločnosti Z. Y..N..K.. predložili vlastníkom bytov potrebný počet rovnopisov zmluvy o výkone správy podpísaný ich štatutárnym zástupcom a predsedajúci schôdze vyzval prítomných vlastníkov bytov k ich podpisu.

5. Z predloženej zmluvy o výkone správy č. XXXXXXXX uzavretej podľa § 8a zákona č. 182/1993 Z. z. medzi vlastníkami bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na ulici Q. E.. G.. S.. Y. Č. XX, U. a správcom - Z. Y..N..K., so sídlom F. XX, U., vyplynulo, že bola podpísaná vlastníkami bytu číslo X G. XX a vlastníkom bytu číslo XX, ako aj konateľom spoločnosti Z. Y..N..K., absenteje však podpis vlastníka bytu číslo XX.

6. Súd prvej inštancie ozrejmil, že vecná legitímácia vyjadruje stav vyplývajúci z hmotného práva, ktorý v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu žalobcu. Nositeľom vecnej legitímácie v spore je ten, kto je zúčastnený na právnom vzťahu, o ktorý v konaní ide. Žalovaný je pasívne vecne legitimovaný vtedy, keď má povinnosť, ktorej splnenia sa žalobca od neho domáha alebo ktorá má byť určená v čase rozhodovania súdom. Ide teda o stav, ktorý odpovedá na otázku, či je žalobca nositeľom tvrdeného subjektívneho práva a či je žalovaný nositeľom tvrdenej subjektívnej povinnosti. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán sporu nenamieta. Otázka vecnej legitímácie (aktívnej alebo pasívnej), prípadne otázka nedostatku vecnej legitímácie je otázkou právnou, čo znamená, že sa týka právneho posúdenia veci súdmi.

7. Konštatoval, že žalobkyňa sa domáhala voči žalovanému (právnickej osobe) určenia neplatnosti uznesení číslo X G. Č. X prijatých na schôdzi (zhromaždení) vlastníkov bytov a nebytových priestorov dňa 14.12.2017. Namietala, že schôdza bola zvolaná v rozpore so zákonom č. 182/1993 Z. z., keďže nebola dodržaná zákonná lehota na doručenie pozvánky na schôdzu, taktiež tvrdila, že zmluva o výkone správy so správcom Z. Y..N..K.. nebola vopred predložená vlastníkom bytov. Žalovaný s tvrdeniami žalobkyne nesúhlasil, žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie, ako aj z dôvodu podania žaloby po lehote. Súd prvej inštancie sa stotožnil s procesnou obranou žalovaného, podľa ktorej žalovaný nie je pasívne legitimovaný v predmetnom spore. S poukazom na rozhodnutie R 37/2020 uviedol, že z dôvodu, že predmetom konania je návrh prehlasovaného vlastníka bytu na

určenie neplatnosti hlasovania - prijatých uznesení, v takomto prípade pasívna vecná legitímácia v spore svedčí všetkým vlastníkom bytov a nebytových priestorov v predmetnom dome, ktorých spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov môže iba zastupovať, resp. konať v ich mene a na ich účet. Z uvedeného dôvodu žalovanému spoločenstvu v predmetnom spore chýba pasívna vecná legitímácia.

8. Dodal, že z predmetného judikátu vyplýva aj odkaz na odbornú literatúru, v zmysle ktorej „hoci spoločenstvo z povahy veci združuje a zastupuje všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ide o samotný právny subjekt majúci nielen vlastnú právnu subjektivitu, ale aj samostatnú procesnú spôsobilosť. Ide teda vždy o subjekt odlišný od ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Z tohto dôvodu musí byť žaloba podaná podľa § 14 ods. 8 zákona č. 182/1993 Z. z. smerujúca voči spoločenstvu vlastníkov súdom nevyhnutne zamietnutá pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie. Tvorcom prejavu vôle, ktorý sa transformuje do podoby uznesení prijatých na schôdzach vlastníkov, sú totiž samotní vlastníci bytov a nebytových priestorov prítomní na schôdzi alebo zhromaždení vlastníkov. Len oni teda môžu byť žalovanými subjektmi v spore podľa § 14 ods. 8 zákona č. 182/1993 Z. z., lebo len ich rozhodnutia ich právne zaväzujú, t. j. vyplývajú z nich práva a povinnosti.“ (Cirák, J., Grausová, K., Valachovič, M.: Zákon o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Komentár. C. H. Beck, s. r. o., Praha, 2012, s. 895). K rovnakému záveru dospel aj Ústavný súd SR vo veci sp. zn. IV. ÚS 194/2012, v ktorej uviedol, že „ak má byť určená neplatnosť hlasovania vlastníkov bytov a nebytových priestorov, musia sa konania zúčastniť všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov. V prípade, že účastníkmi konania na základe predmetného určujúceho návrhu nie sú všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov, rozhodnutie, ktoré by malo byť v konaní vydané, by nemohlo byť záväzné aj pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktorí neboli účastníkmi konania (§ 228 ods. 1 C. s. p.).“ Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd prvej inštancie za použitia § 14 ods. 8 zákona č. 182/1993 Z. z. žalobu pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie zamietol.

9. Uviedol tiež, že žalobkyňa v priebehu konania navrhla prerušiť konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 12C/7/2020, sp. zn. 10C/24/2021 a sp. zn. 4C/54/2016, keď tvrdila, že sa v uvedených konaniach rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, a to určenie neplatnosti zmluvy o právnej pomoci medzi právnym zástupcom žalovaného a žalovaným a otázka legitímácie štatutárneho orgánu žalovaného. Pretože súd prvej inštancie dospel k záveru o nedôvodnosti predmetnej žaloby pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie, s poukazom na § 162 ods. 1, ods. 3 a § 164 C. s. p. nezhliadol dôvod ani na prerušenie konania do právoplatného skončenia iných konaní. Poznamenal však, že toho času je konanie vo veci sp. zn. 12C/7/2020 právoplatne skončené odmietnutím žaloby vo veci samej.

10. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. a z dôvodu, že žalovaný bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, priznal mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

11. Proti rozsudku podala žalobkyňa odvolanie a žiadala napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jej odvolania (§ 393 ods. 2 C. s. p.) možno konštatovať, že namietala nesprávne právne posúdenie veci, keď namietla záver súdu prvej inštancie o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného.

12. Dôvodila, že pasívna legitímácia vlastníkov bytov je daná len za predpokladu, že k hlasovaniu došlo na zhromaždení vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktoré zodpovedalo zákonným požiadavkám na zvolanie takéhoto zhromaždenia v zmysle § 14a ods. 1, ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z., ktorými sú: zvolanie zákonom stanovenými osobami, pričom zákon stanovuje radu spoločenstva vlastníkov bytov ako zodpovedné grémium a zvolanie v zákonom stanovenej lehote siedmich dní vopred pred konaním zhromaždenia vlastníkov, kedy oznámenie o schôdzi vlastníkov alebo oznámenie o písomnom hlasovaní musí byť v listinnej podobe doručené každému vlastníkovi bytu alebo nebytového priestoru v dome. Až po splnení týchto dvoch podmienok je možné hodnotiť hlasovanie vlastníkov bytov a nebytových priestorov samotné. Mala za to, že žalovaný nepreukázal doručenie oznámenia o schôdzi zhromaždenia vlastníkov v listinnej podobe každému vlastníkovi bytu, čo potvrdil aj vo svojej replike zo dňa 13.7.2018, keď uviedol, že pozvánka bola len zverejnená dňa 2.12.2017, pričom bol povinný predložiť dokument o doručení každému vlastníkovi, čo však neurobil. Považovala preto za zjavné, že v prípade predmetnej

schôdze sa nejednalo o zhromaždenie vlastníkov podľa zákona č. 182/1993 Z. z. a dodala, že je možné namietať jeho záväznosť aj u toho subjektu, u ktorého by sa dôsledky mali prejavíť. V danom prípade sa dôsledky prejavili u žalovaného, ktorý vykonal nadväznú aktivitu a podal návrh na zápis zmeny obchodného mena s príponou, spolu s ďalšími údajmi do registra.

13. Vo vzťahu k lehote na podanie návrhu nesúhlasila s názorom žalovaného, že lehota na oponovanie začína plynúť dňom konania sa zhromaždenia vlastníkov, resp. dátumom hlasovania. K odvolaniu pripojila Záznam zo schôdze vyhotovený jej právnym zástupcom a zápisnicu zo schôdze, ktorá bol prezentovaná žalovaným na nástenke domu, resp. doručená poštovou prepravou. Dodala, že záväzné znenie uznesení je zrejme to, čo je zachytené v listinnej podobe a poukázala na podobnosť s Civilným sporovým poriadkom, kedy účinky rozhodnutia súdu nastávajú dňom doručenia (sporovým) stranám a tiež na podobnosť so Správnym poriadkom detto, preto účinky a možnosť oponovania nenastávajú prijatím rozhodnutia, ale až doručením presného znenia jednotlivým stranám. Poukázala na § 14a ods. 5 až ods. 8 zákona č. 182/1993 Z. z. a konštatovala, že nie je správny názor, že za situácie, kedy sa zhromaždenie vlastníkov konalo dňa 14.12.2017 a zápisnica z neho bola zverejnená dňa 27.12.2017, pričom vlastníkom bytu v listinnej podobe bola doručená dňa 5.1.2018, bolo možné podať návrh na súdne preskúmanie len do 13.1.2018 a nie do 27.1.2018 ako to urobila žalobkyňa, ktorá zároveň dala do pozornosti, že podľa záznamu zo schôdze a zápisnice zo schôdze sa znenia uznesení odlišujú. Vzhľadom k tomuto faktoru mala za to, že pri formulácii súdneho preskúmania je nutné vychádzať zo znenia uznesení, ktoré spracovalo zodpovedajúce grémium, ktoré zákonodarca upravil v zákone v § 14a ods. 5 zákona č. 182/1993 Z. z. Bola názoru, že jediným dokumentom, ktorý môže slúžiť na súdny prieskum uznesení je zápisnica oznamujúca výsledok hlasovania, podpísaná predsedom, členom rady a overovateľmi. Záverom zhrnula, že podľa jej názoru lehota na podanie súdnej žaloby začína plynúť dňom zverejnenia zápisnice o zhromaždení vlastníkov podľa § 14a ods. 5, ods. 6 zákona č. 182/1993 Z. z., teda písomnosti kde je zachytený „výsledok hlasovania“. Zdôraznila, že uvedené by platilo, len ak by sa bolo jednalo o zhromaždenie vlastníkov, o čo sa však v danom prípade v dôsledku nulitého zvolania nejednalo.

14. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne žiadal odvolanie žalobkyne odmietnuť podľa § 386 písm. b) C. s. p., alternatívne napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Uviedol, že má dôvodné pochybnosti, či odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, nakoľko na podanie odvolania je oprávnený žalobca, t. j. Z.. J. J. a podpis na odvolaní sa nezhoduje s podpisom žalobkyne na iných podaniach v tunajšom alebo iných konaniach vedených na Okresnom súde Bratislava I. Poukázal najmä na rozdielnosť podpisu žalobkyne na odvolaní oproti podpisom na podaniach v prejednávanej veci, napríklad na žalobe zo dňa 24.1.2018, na návrhu na prerušenie konania datovanom na deň 23.1.2020 ako aj na návrhu na prerušenie konania zo dňa 22.3.2020. Zároveň poukázal na skutočnosť, že súd prvej inštancie v predmetnom konaní uznesením zo dňa 20.10.2020 rozhodol o nepripustení zastúpenia žalobkyne zástupcom Z.. J. J., a to z dôvodu zjavnej nespôsobilosti menovaného na riadne zastupovanie. Dal do pozornosti, že napriek uvedenému je v odvolaní uvedené „potvrdenie“ plnej moci v tomto konaní pre Z.. J. J., ktorý odvolanie aj podpísal, preto by súd nemal na úkony vykonané Z.. J. J. prihliadať.

15. Odvolanie žalobkyne považoval za nedôvodné, formálne a účelovo podané, aby bola oddialená likvidácia žalovaného a ako prejav pokračovania dlhotrvajúceho šikanózneho konania zo strany žalobkyne, resp. jej právneho zástupcu, ktorí sa nezúčastňujú pojednávaniu, tieto ignorujú a z uvedeného je zrejme, že nemajú priamy záujem na rozhodnutí v tejto veci. Mal za to, že výrok napadnutého rozhodnutia je správny a jeho odôvodnenie podáva odpoveď na podstatné otázky nastolené v tunajšom konaní. Poukázal na skutočnosť, že povinnosťou súdu nie je uvádzať ako sa vysporiadal so všetkými tvrdeniami uvádzanými sporovými stranami v priebehu konania, ale má poukázať len na tie, ktoré považoval za podstatné z hľadiska svojho rozhodnutia vo veci samej. Súdy sa pri odôvodňovaní rozsudkov majú vyjadriť jasne a výstižne a súd prvej inštancie jasne uviedol, že žalobu zamieťa pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaného, čo aj riadne odôvodnil, pričom žalobkyňa v konaní nepreukázala opak. Uviedol, že súd prvej inštancie v odôvodnení zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody svojho rozhodnutia, pri výklade a aplikácii zákonných ustanovení vzťahujúcich sa na právny základ sporu sa neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich význam ani účel, vzhľadom na to odôvodnenie napadnutého rozhodnutia spĺňa požiadavky ústavnosti a zákonnosti. Dodal, že žalobkyňa v odvolaní opakovane uvádzala skutočnosti, ktoré tvrdila už počas konania pred súdom prvej

inštancie a ku ktorým sa už riadne vyjadril a súčasne listinnými dôkazmi vyvrátil ich pravdivosť, resp. opodstatnenosť.

16. Bol názoru, že nakoľko nie je pasívne vecne legitimovaný v konaní, súd prvej inštancie nemohol rozhodnúť inak, ako žalobu zamietnuť. Argumentoval, že ako vyplýva z judikatúry, odbornej literatúry a aj odôvodnenia rozsudku, pasívna vecná legitimácia v spore o neplatnosť uznesení zhromaždenia vlastníkov svedčí všetkým vlastníkom bytov a nebytových priestorov v predmetnom dome a na nedostatku jeho pasívnej vecnej legitimácie nič nemenia tvrdenia žalobkyne o potrebe naplnenia žalobkyňou uvedených podmienok na pasívnu vecnú legitimáciu vlastníkov bytov. Oponoval názoru žalobkyne, že žaloba bola podaná včas z dôvodu, že lehota na jej podanie začína plynúť dňom zverejnenia zápisnice o zhromaždení vlastníkov. Do pozornosti dal § 14 ods. 8 zákona č. 182/1993 Z. z., v zmysle ktorého zákonom stanovená prekluzívna 30-dňová lehota začína plynúť od „oznámenia o výsledku hlasovania“. Zdôraznil, že žalobkyňa bola na predmetnom zhromaždení prítomná prostredníctvom svojho splnomocnenca a v tento deň sa teda o výsledku hlasovania aj dozvedela. Doplnil, že uvedený začiatok plynutia prekluzívnej lehoty na podanie žaloby potvrdzuje aj rozhodovacia prax súdov, keď poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/247/2014, zo dňa 9.3.2016. Záverom uviedol, že na základe uvedeného mal za to, že žaloba bola podaná po lehote určenej zákonom a v ostatnom sa pridržiaval predošlým vyjadrení k veci.

17. Žalobkyňa v odvolacej replike len uviedla, že sa nestotožňuje s argumentáciou žalovaného a s poukazom na § 365 ods. 1, písm. d) až písm. h) a § 389 a nasl. C. s. p., navrhla prejednať odvolanie, ktoré zároveň pripojila k svojmu vyjadreniu.

18. Žalovaný v odvolacej duplike zotrval na svojom vyjadrení k odvolaniu, v ktorom navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť, alebo odvolanie podľa § 386 písm. b) C. s. p. odmietnuť z dôvodu pochybnosti, či bolo podané oprávnenou osobou. Zopakoval, že v odvolaní bolo uvedené potvrdenie plnej moci pre Z.. Z. J., ktorý odvolanie aj podpísal, avšak súd prvej inštancie v danej veci uznesením zo dňa 20.10.2020 rozhodol o nepripustení zastúpenia žalobkyne zástupcom Z.. Z. J., a to z dôvodu zjavnej nespôsobilosti na riadne zastupovanie. Žalovaný vyslovil domnienku, že žalobkyňa, resp. jej nepripustený zástupca si uvedomili svoje pochybenie, a preto žalobkyňa opätovne sama podala návrh, je však otáznne, či tým zhojila vady odvolania.

19. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C. s. p.) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie žalobkyne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario C. s. p., keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 C. s. p.). Rozsudok verejne vyhlásil dňa 31.10.2023 (§ 387 ods. 1, § 219 ods. 3 C. s. p.).

20. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že žalobkyňa bola v konaní pred súdom prvej inštancie v zmysle splnomocnenia uvedeného v závere žaloby doručenej súdu dňa 24.1.2018 (č. I. 3 spisu), zastúpená splnomocneným zástupcom Z.. Z. J., S. XXX, R..K..U. XX, XXX XX U., pričom súd prvej inštancie uznesením sp. zn. 22C/6/2018, zo dňa 20.10.2020 rozhodol, že zastúpenie žalobkyne menovaným zástupcom v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 22C/6/2018 nepripúšťa. V odôvodnení po rekapitulácii nariadených pojednávanií vo veci samej, ktoré neboli uskutočnené v dôsledku žiadostí splnomocneného zástupcu o odročenie pojednávania, aj s poukazom na jeho obdobný postup v iných konaniach vedených na Okresnom súde Bratislava I, za použitia § 89 ods. 1, ods. 2 C. s. p. uviedol, že splnomocnený zástupca žalobkyne nie je spôsobilý na riadne zastupovanie žalobkyne, keď jeho osobné a pracovné povinnosti nedovoľujú sa riadne zúčastňovať nariadených pojednávanií a tak obhajovať práva žalobkyne pred súdom. Súd prvej inštancie rozhodol o žalobe žalobkyne rozsudkom sp. zn. 22C/6/2018, zo dňa 15.6.2021, ktorý bol žalobkyňi doručený dňa 9.8.2021 (č. I. 267 spisu). Následne, dňa 24.8.2021 bolo súdu prvej inštancie doručené odvolanie žalobkyne proti predmetnému rozhodnutiu, ktoré obsahovalo podpis žalobkyne a v ktorom žalobkyňa uviedla, že „pre aktuálne konanie sa potvrdzuje plná moc i doručovacia adresa Z.. Z. J., S. T., R..K..U. XX, XXX XX U. XXX, ktoré bolo pri mene splnomocnenca týmto aj podpísané.

21. Odvolací súd konštatuje, že podanie doručené súdu dňa 24.8.2021 vyhodnotil ako v odvolacej lehote podané odvolanie žalobkyne, nakoľko malo náležitosti odvolania podľa

§ 363 C. s. p., bolo označené menom žalobkyne a obsahovalo aj vlastnoručný, hoci skrátenejší podpis, vizuálne zhodný s podpisom žalobkyne na podanej žalobe. S ohľadom na uvedené, skutočnosť, že súčasťou podaného odvolania bolo i potvrdenie plnej moci pre Z. J. nezakladá naplnenie podmienok pre odmietnutie odvolania podľa § 386 C. s. p., pričom vzhľadom na rozhodnutie súdu prvej inštancie sp. zn. 22C/6/2018, zo dňa 20.10.2020, o nepripustení zastúpenia žalobkyne menovaným zástupcom, ktoré sa vzťahuje na celé konanie až do právoplatného skončenia veci, odvolací súd na splnomocnenie pre Z. J. a na jeho podanie zo dňa 18.2.2022 označené ako doplnenie odvolania (č. I. 320 spisu) neprihliadal.

22. Zároveň odvolací súd uvádza, že hoci žalobkyňa podala odvolanie voči celému napadnutému rozhodnutiu, keďže z obsahu podaného odvolania je zrejmé, že odvolacia argumentácia nesmeruje proti výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, ale výlučne k dôvodom zamietnutia žaloby, odvolací súd podrobil prieskumu len výrok, ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol.

23. Podľa § 387 ods. 2 C. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

24. Pretože sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, konštatuje správnosť jeho dôvodov. Vo vzťahu k podstatným odvolacím tvrdeniam žalobkyne týkajúcim sa posúdenia dôvodnosti pasívnej vecnej legitímácie žalovaného hodno podotknúť, že ide o nedôvodnú argumentáciu a to s poukazom na správne vyhodnotenie skutkových a právnych okolností vedúcich k zamietnutiu žaloby o určenie neplatnosti uznesení číslo X G. Č. X, zo dňa 14.12.2017.

25. Súd prvej inštancie v preskúmvanej veci vykonal náležité dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností dôležitých pre posúdenie dôvodnosti žaloby, ako aj na relevantnosť tvrdení strán konania. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia dostatočne rozviedol rozhodujúci skutkový stav, opísal priebeh konania, argumentáciu strán konania, uviedol výsledky vykonaného dokazovania a citoval právny predpis, ktorý aplikoval na prejednávany prípad a z ktorého vyvodil svoje právne závery, ktoré podrobne vysvetlil. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzného právneho predpisu, ktorá by bola popretím jeho účelu, podstaty a zmyslu, pričom súd prvej inštancie jasne a zrozumiteľne vysvetlil, prečo považoval žalobu za nedôvodnú.

26. Neobstojí ani argumentácia žalobkyne, že pasívna legitímácia žalovaného je daná tým, že v prípade predmetnej schôdze sa nejednalo o zhromaždenie vlastníkov podľa zákona č. 182/1993 Z. z. v dôsledku nedodržania zákonných podmienok pri jeho zvolaní, na základe čoho mala za to, že je možné namietat' jeho záväznosť aj u subjektu, u ktorého sa následky (prijatých uznesení) prejavili. Keďže žalobkyňa sa v konaní ako prehlasovaná vlastníčka bytu domáha určenia neplatnosti uznesení prijatých na zhromaždení spoločenstva vlastníkov, odvolací súd zhodne so záverom súdu prvej inštancie poukazuje na to, že prijaté uznesenia nie sú prejavom vôle spoločenstva (ako samostatného právneho subjektu), ale prejavom vôle vlastníkov bytov a nebytových priestorov, preto pasívna vecná legitímácia svedčí všetkým vlastníkom bytov a nebytových priestorov v predmetnom dome a nie žalovanému.

27. Keďže žalobkyňa v podanom odvolaní neuviedla žiadne ďalšie relevantné skutočnosti, ktorými by preukázala nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, ďalšie odvolacie námietky žalobkyne preto odvolací súd vyhodnotil v ich súhrne ako právne irelevantné a také, ktoré z povahy veci nie sú spôsobilé prívodiť zmenu napadnutého rozsudku a preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vo výroku vecne správny potvrdil.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal proti žalobkyňi plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1

C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).